

manžela, čítaje sem i snížení platových srážek podle vládního nařízení ze dne 25. května 1939 č. 158 Sb. z. a n. o zmírnění úsporných opatření personálních, jsou takové, že strany při uzavírání smíru na ně pomýšleti mohly a proto nejsou způsobilé odpodstatniti nárok na zvýšení výživného.

Čís. 17535.

Exekuce zabavením držebních a poživacích práv k domu dlužníka postavenému na nemovitosti knihovně připsané třetí osobě.

Výkon takové exekuce a zpeněžení zabavených práv.

V návrhu na povolení vnučené správy poživacího práva jest zahrnut návrh na jeho zabavení podle § 331 ex. ř.

V povolení vnučené správy poživacího práva soudem není však zahrnuto i povolení zabavení tohoto práva. Spokojil-li se vymáhající věřitel s povolením vnučené správy, nepodav ani opravný prostředek ani návrh na doplnění podle §§ 423, 430 c. ř. s. a stěžuje-li si pouze dlužník, jest usnesení povolující vnučenou správu poživacího práva zrušiti.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1939, R I 581/39.)

Vymáhající strana navrhla mezi jiným povolení exekuce zabavením držebních práv strany povinné k domu čp. . . . ve S. podle § 331 ex. ř. a vnučenou správou poživacího práva povinné strany k témuž domu podle § 334 ex. ř. Prvým soudem exekuční návrh zamítl. Rekursní soud vyhověl exekučnímu návrhu. Důvody: V tom, že vymáhající strana kromě exekuce na dům navrhla současně exekuci na držební a poživací práva povinné strany k domu, nelze spatřovati nejasnost návrhu, opravňující k jeho zamítnutí. Ze znění exekuční žádosti jest patrné, že exekuce na práva jest navrhována pro případ nepovolení exekuce na dům. Podle § 14 ex. ř. jest současné použití více způsobů exekuce přípustným. Ohledně držebních a poživacích práv lze vésti exekuci podle §§ 325 a násl., jak jest navrhováno.

Nejvyšší soud vyhověl částečně dovolacímu rekursu, a zrušil napadené usnesení ve výroku, jímž byla povolena exekuce vnučenou správou poživacího práva k domu čp. . . .

Důvody:

Povolil-li rekursní soud exekuci na majetková práva s doložkou »jak jest navrhováno«, jest z toho zřejmo, že zamýšlel povolití exekuci podle návrhu, tedy exekuci na jiná majetková práva podle §§ 331 a 334 ex. ř., a nikoli podle §§ 323 a násl. ex. ř. Toto zákonné ustanovení je v odůvodnění napadeného usnesení citováno zřejmě jen nedopatřením neb omylem. Dlužno to usuzovati i z toho, že z exekučních spisů nijak nevysvítá, že by povinná strana měla pouze obligační nárok na vydání domu čp. . . . ve S. nebo na nabytí vlastnictví nebo jiných věcných práv k této nemo-

vitosti proti třetí osobě. V případech však, kde se držební a poživací práva nezakládají na obligačním právním titulu nebo kde základy nabytí držby nejsou známy, je možná exekuce toliko zabavením držebních a poživacích práv ve smyslu §§ 331 a násl. ex. ř. Zabavení držebních (poživacích) práv uskutečňuje se podle § 331 ex. ř. — (v případech, kde není poddlužníka) — příkazem toliko dlužníku daným, aby se zdržel každého nakládání s držebními a poživacími právy k nemovitosti. Podle povahy věci může také býti vykonáno i zájemní popsání práva, které jest zabavení (jak ostatně vymáhající strana také navrhl). K platnosti zabavení těchto majetkových práv není však zájemného popsání třeba. Zabavení držebních práv, jak je povolil rekursní soud, odpovídá proto stavu věci i zákonu a dovolací rekurs v tomto směru je bezdůvodný. Nelze však mu upřítí oprávnění, pokud vytýká, že povolení exekuce vnučenou správou poživacího práva rekursním soudem neodpovídá zákonu, nebylo-li dříve povoleno zabavení tohoto práva. Exekuce na t. zv. jiná majetková práva (§§ 330 a násl. ex. ř.) předpokládá dva stupně: jednak zabavení, jednak zpeněžení. Zabavení práva musí nezbytně vždy předcházeti jeho zpeněžení, ježto rozhoduje o pořadí jednotlivých vymáhajících věřitelů. Vnučená správa zabaveného práva je pouze jedním z možných způsobů jeho zpeněžení. O tomto zpeněžení nerozhoduje však soud exekuci povolující, nýbrž soud exekuční, a to po předchozím slyšení dlužníka a všech věřitelů, pro které se zabavení stalo (§§ 331, odst. 2 ex. ř.). I když by se mělo za to, že v návrhu vymáhající strany na vnučenou správu poživacího práva byl mlčky zahrnut i návrh na jeho zabavení podle § 331 ex. ř. (srov. rozh. č. 5235 Sb. n. s.), nelze přehlížeti, že rekursním soudem nebylo povoleno zabavení poživacích práv, že vymáhající strana se s tímto rozhodnutím rekursního soudu spokojila, nepodávší proti němu opravného prostředku, ani nenavrhl v zákonné lhůtě jeho doplnění podle §§ 423, 430 c. ř. s. a § 78 ex. ř. Stěžuje si proto povinná strana do této části napadeného rozhodnutí právem.

Čís. 17536.

Jde o změnu žaloby, opřel-li žalobce žalobní nárok opřený původně jednak o kupní smlouvu, jednak o smlouvu o postup, také o soudcovské zástavní právo nabyté k zažalované pohledávce podle § 308 ex. ř.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1939, R I 605/39.)

Žalobkyně domáhá se na žalované zaplacení postoupené jí pohledávky z kupní smlouvy. V řízení před prvním soudem při ústním jednání dne 9. května 1939 prohlásila žalobkyně, že žalobu opírá též o předpis § 308 ex. ř. První soud pokládá tento nový přednes za změnu žalobního důvodu, změnu tu nepřipustil. Rekursní soud změnil usnesení prvního soudu tak, že se řečený nový přednes žalobkyně připouští jako další žalobní důvod. Důvody: Jestliže k původnímu žalobnímu důvodu přistoupí další důvod, nejde o změnu žaloby, neboť